

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.954/VR
van 1 oktober 2013

over

een voorstel van decreet 'houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, wat de prospectussen van beleggingsinstrumenten op een gereguleerde markt betreft' (*Parl.St.Vl. Parl. 2012-13, nr. 2094/1*)

Op 26 juli 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 15 september 2013 en opnieuw verlengd tot 30 september 2013, ^(*) een advies te verstrekken over een voorstel van decreet ‘houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, wat de prospectussen van beleggingsinstrumenten op een gereguleerde markt betreft’ (*Parl.St.Vl. Parl. 2012-13, nr. 2094/1*).

Het voorstel is door de verenigde kamers onderzocht op 24 september 2013. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, en Yves KREINS, kamervoorzitter, Pierre VANDERNOOT, Martine BAGUET, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Marianne DONY, assessoren, en Wim GEURTS en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd en Brecht STEEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 1 oktober 2013.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORSTEL

2. Het om advies voorgelegde voorstel van decreet strekt ertoe artikel 19 van richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 ‘betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en tot wijziging van richtlijn 2001/34/EG’ om te zetten in het interne recht, wat de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap betreft. Artikel 19 van richtlijn 2003/71/EG bevat een regeling van de taal waarin het prospectus moet worden opgesteld.²

Met het oog hierop wordt artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 ‘tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door (niet: voor) de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen’ aangevuld met een bepaling waarbij, in afwijking van de artikelen 2 en 5, eerste lid, van dat decreet, een prospectus in de zin van de wet van 16 juni 2006 wordt opgesteld in het Nederlands of in een taal die gangbaar is in internationale kringen, en de samenvatting ervan altijd minstens in het Nederlands wordt opgesteld.

BEVOEGDHEID VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

3. Artikel 129, § 1, 3°, van de Grondwet luidt:

“De Parlementen van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap regelen, bij uitsluiting van de federale wetgever, elk voor zich, bij decreet, het gebruik van de talen voor:

1° (...);

2° (...);

3° de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen”.

¹ Aangezien het om een voorstel van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Die richtlijnbeepaling is, wat de bevoegdheden van de federale overheid betreft, in het interne recht omgezet bij artikel 31 van de wet van 16 juni 2006 ‘op de openbare aanbieding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt’.

Het Grondwettelijk Hof heeft met betrekking tot die bepaling in arrest nr. 16 van 25 maart 1986 het volgende gesteld:

“B.2. (...).

Immers, de Gemeenschapsraden regelen, met uitsluiting van de nationale wetgever, ieder wat hen betreft, de materies van artikel 59bis, § 3 (thans artikel 129, § 1), van de Grondwet, voor hun territoriaal bevoegdheidsgebied als bepaald door artikel 59bis, § 4, tweede lid (thans artikel 129, § 2), van de Grondwet; de nationale wetgever oefent dezelfde materiële bevoegdheid uit in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, in het Duitse taalgebied en voor de in artikel 59bis, § 4, tweede lid beoogde gemeenten, diensten en instellingen, die niet onder de bevoegdheidssfeer van de decretale wetgever ressorteren.

(...).

Sedert de inwerkingtreding van artikel 59bis heeft de nationale wetgever, binnen de perken van zijn residuaire territoriale bevoegdheid, dezelfde materiële bevoegdheid om het taalgebruik in sociale aangelegenheden te regelen als de Franse en de Vlaamse Gemeenschap binnen hun onderscheiden territoriale grenzen.

(...).”

4. Het prospectus in de zin van de wet van 16 juni 2006 is in bepaalde gevallen een door de wet voorgeschreven document,³ zoals bedoeld in artikel 129, § 1, 3°, van de Grondwet.⁴ Bijgevolg is de Vlaamse Gemeenschap bevoegd om bij decreet het taalgebruik van het prospectus te regelen, voor zover het opstellen ervan bij de wet is voorgeschreven en binnen de territoriale grenzen bepaald in artikel 129, § 2, van de Grondwet.⁵

³ Zie inzonderheid titel IV, hoofdstuk I, van de wet van 16 juni 2006.

⁴ Zie in dat verband ook: C. LEWALLE en J.-P. DEGUÉE, “L’emploi des langues en Belgique en matière de prospectus: évolutions après la directive 2003/71/CE et la loi du 16 juin 2006”, *Bank Fin. R.*, 2007/IV, 225-241, en de aldaar aangehaalde rechtsleer: P. HAINAUT-HAMENDE, *Les sociétés anonymes. Constitution et fonctionnement*, in *Rép.not.* deel XII, Boek III, 2005, nr. 199 ; L. VAN BEVER en S. BOGAERTS, “Verloop van een IPO en het prospectus – Primaire marktpraktijken – De nieuwe regels inzake openbare aanbieders en het prospectus”, in S. BOGAERTS (ed.), *Openbaar aanbod en de prospectus*, Brugge, Vanden Broele, 2007, nr. 76-77.

⁵ Dit laatste houdt in dat de voorgestelde regeling niet van toepassing is in de zogenaamde facilititeitengemeenten, waarvoor de federale wetgever bevoegd is maar waarvoor een bijzondere meerderheid vereist is op basis van artikel 129, § 2, eerste streepje, van de Grondwet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

5. Luidens artikel 29 van richtlijn 2003/71/EG moeten de lidstaten wanneer zij de nodige omzettingsebepalingen aannemen, in die bepalingen naar de richtlijn verwijzen of hiernaar verwijzen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. Er dient derhalve een bepaling aan het voorstel te worden toegevoegd waarin wordt gesteld dat het decreet een gedeeltelijke omzetting vormt van richtlijn 2003/71/EG.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME